

Forslag

til

Lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen.

Fremsat den 2. februar 1962 af *indenrigsministeren*.

§ 1.

I lov vedrørende personlig skat til kommunen, jfr. lovbekendtgørelse nr. 70 af 16. marts 1961, foretages følgende ændringer:

1. I lovens § 4, stk. 2, 1. punktum, ændres ordet „skattehalvår“ til „kvartal“.

2. Lovens § 5, stk. 5, affattes således:

„Stk. 5. Skattepligten for en kvinde, der indgår ægteskab, ophører ved udgangen af det skatteår, i hvilket ægteskabet er indgået. Skatten tilfalder udelt den kommune, til hvilken hun var skatteansat ved ægteskabets indgåelse, med mindre hun senest dagen før ægteskabet er flyttet til en anden kommune og dér opnår 3 måneders ophold, idet tilflytningskommunen da, såfremt ægteskabet er indgået i det efter tilflytningen følgende kvartal, er berettiget til at oppebære skatten fra begyndelsen af dette kvartal og indtil skattepligtens ophør“.

3. I lovens § 5, stk. 6, ændres ordet „skattehalvår“ til „kvartal“.

4. I lovens § 19, stk. 1, nr. 1), ændres ordene „10 000 kr.“ til „12 500 kr.“.

5. I lovens § 19, stk. 1, nr. 2), ændres ordene „20 000 kr.“ til „25 000 kr.“.

6. I lovens § 19, stk. 3, ændres ordet „skattehalvår“ til „kvartal“.

Indenrigsmin. 6. kt. j. nr. 6005-61

7. I lovens § 20, punkt 1, ændres ordet „skattehalvår“ til „kvartal“.

8. Lovens § 30, stk. 1, 2. punktum, affattes således:

„Skattepligten ophører i tilfælde af skatteyderens død med udgangen af det kvartal, hvori skatteyderen er afgået ved døden, og i øvrigt med udgangen af det skattehalvår, hvori erhvervsforholdet er ophørt eller den skattepligtige indkomst bortfaldet“.

9. Lovens § 31, stk. 1, affattes således:

„§ 31. Et dødsbos skattepligt efter § 29 indtræder fra begyndelsen af det efter dødsfaldet følgende kvartal og ophører med udgangen af det skattehalvår, i hvilket bobehandlingen er afsluttet“.

10. I lovens § 37, 2. punktum, ændres ordene „hvori betaling skulle være erlagt“ til „i hvilken skatten forfalder til betaling“.

11. I lovens § 38, stk. 2, 1. punktum, ændres ordene „hvori betaling efter foranstående regler skulle være erlagt“ til „i hvilken skatten forfalder til betaling“.

§ 2.

Loven finder anvendelse fra og med skatteåret 1962-63.

Bemærkninger til lovforslaget.

Som en følge af de ved ligningsloven for skatteåret 1962-63 og følgende skatteår indførte nye regler for statsskattepligtens ophør ved dødsfald og for dens indtræden for personer, der har været sambeskattet med afdøde, foreslås ved nærværende lovforslag kommuneskattelovens bestemmelser ændret tilsvarende.

Endvidere er kommuneskattelovens regler om ophør af skattepligten for en kvinde, der indgår ægteskab, foreslået bragt i fuld overensstemmelse med statsskatte Lovgivningens regler herom, ligesom bestemmelsen om, hvilken kommune der er berettiget til hendes skat til skatteårets udgang, er omredigeret og tydeliggjort.

Yderligere foreslås der en tydeliggørelse af bestemmelserne i kommuneskattelovens §§ 37 og 38 om det tidspunkt, fra hvilket skatten vil kunne søges inddrevet ved udpantning.

Endelig er der foreslået en forhøjelse i indtægtsgrænserne for påligning af erhvervsskat, således at erhvervsindtægter under 12 500 kr. årlig fra og med skatteåret 1962-63 vil være fritaget for erhvervsskat, og således at det vil være en betingelse for erhvervsskattepligt, at den af statsskattemyndighederne ansatte samlede skattepligtige indkomst udgør mindst 25 000 kr. De nugældende grænser er henholdsvis 10 000 kr. og 20 000 kr.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Ad § 1.

Til pkt. 1, 3 og 6-9.

De gældende bestemmelser om ophør af skattepligt som følge af dødsfald i lov vedrørende personlig skat til kommunen, jfr. lovbekendtgørelse nr. 70 af 16. marts 1961, svarer til statsskatte Lovgivningens bestemmelser. Herefter skal de en skatteyder pålignede kommunale indkomstskatter erlægges indtil udgangen af det skattehalvår, hvori dødsfaldet er indtruffet. En enke skal ansættes fra begyndelsen af det efter mandens død følgende skattehalvår.

Ved lov nr. 160 af 31. maj 1961 er statsskatte Lovgivningens bestemmelser imidlertid med virkning fra og med skatteåret 1962-63 ændret således, at der i begge de nævnte relationer regnes med skattekvartaler i stedet for som hidtil med skattehalvår, hvorfor der i konsekvens heraf foreslås indført tilsvarende ændringer for kommuneskattens vedkommende, jfr. pkt. 1, 3 og 6-8.

Et dødsbos eventuelle skattepligt efter bestemmelsen i kommuneskattelovens § 29 er hidtil indtrådt fra begyndelsen af det efter dødsfaldet følgende halvår. Da afdødes skattepligt nu skal ophøre ved kvartalets udgang, foreslås det, at boets skattepligt skal indtræde fra begyndelsen af det efter dødsfaldet følgende kvartal, jfr. pkt. 9.

Til pkt. 2.

Ifølge bestemmelsen i ligningslovens § 24, stk. 1, ophører statsskattepligten for en kvinde, der indgår ægteskab i skatteårets løb, ved udgangen af det pågældende skatteår. Der er dog ifølge § 24, stk. 2, en adgang for kvinden til, når hendes skattepligtige indkomst hidrører fra erhvervsmæssig virksomhed, og denne virksomhed ophører inden 3 måneder efter ægteskabets indgåelse, såfremt ægteskabet er indgået i første skattehalvår, at begære sin ansættelse nedsat for andet skattehalvår med et beløb svarende til de bortfaldne indtægter. For så vidt indkomsten hidrører fra indtægtsnydelser, der bortfalder i anledning af giftermålet, har kvinden en tilsvarende adgang til for andet skattehalvår at begære sin ansættelse nedsat.

Ifølge kommuneskattelovens § 5, stk. 5, ophører skattepligten for en kvinde, der indgår ægteskab, som hovedregel ved udgangen af det pågældende skattehalvår, idet kommuneskattepligten dog først ophører ved det pågældende skatteårets udgang i det tilfælde, hvor den pågældende kvinde efter ægteskabets indgåelse fortsætter sit hidtil drevne, indtægtsgivende erhverv eller vedbliver at oppebære indtægt af kapital eller forretning, som hun har været ejer eller indehaver af før ægteskabet.

Uanset de forskellige affattelser medfører ligningslovens og kommuneskattelovens regler i praksis i det store og hele samme resultat i relation til betalingen af henholdsvis statsskat og kommuneskat.

Fra og med skatteåret 1962-63 vil en kvinde imidlertid i medfør af den ved lov af 31. maj 1961 indførte nye bestemmelse i ligningslovens § 24, stk. 2, kunne begære sin indkomstansættelse nedsat med virkning fra begyndelsen af det *kvartal*, der følger nærmest efter indgåelsen af hendes ægteskab, men i øvrigt under samme betingelser som nu. En sådan nedsættelse vil umiddelbart få virkning også for kommuneskattens vedkommende, idet statsskatteansættelsen i medfør af kommuneskattelovens § 8, stk. 1, også vil være at lægge til grund for ligningen af skat til opholdskommunen. Da der således ikke er trang til særlige regler om

kommuneskattepligtens ophør inden skatteårets udløb, og da forståelsen af de nugældende regler om kommuneskattepligtens ophør ved skattehalvårets udløb i visse tilfælde har givet anledning til tvivl, har man — i stedet for at foreslå en regel om, at kommuneskattepligten under visse betingelser ophører ved udgangen af det kvartal, hvori ægteskabet indgås — fundet det rettest, at kommuneskattepligten på samme måde som statsskattepligten altid ophører ved udgangen af det skatteår, hvori ægteskabet indgås; eventuelle ændringer i skattebetalingen vil herefter fremtidig for såvel statsskattens som kommuneskattens vedkommende alene ske i kraft af ligningslovens bestemmelser om nedsættelse af statsskatteansættelsen. Hertil siger den foreslåede ændring af kommuneskatteovens § 5, stk. 5, 1. punktum.

Samtidig foreslås en ændret affattelse af kommuneskatteovens § 5, stk. 5, 2. punktum, om, hvilken kommune der har ret til den kommuneskat, der påhviler en kvinde for tiden efter ægteskabets indgåelse. Den nuværende bestemmelse om, at skatten udelt tilfalder den kommune, til hvilken hun var skatteansat ved ægteskabets indgåelse, selvom hun efter ægteskabet tager ophold i en anden kommune, er i praksis blevet forstået således, at skatten af en kvinde, der inden ægteskabets indgåelse tilflytter en anden kommune, tilfalder tilflytningskommunen, når ægteskabet først indgås i det efter tilflytningen følgende kvartal, og kvindens ophold dér, eventuelt medregnet tiden efter ægteskabets indgåelse, i øvrigt bliver af de til skattepligt begrændende 3 måneders varighed. Når såvel flytning som ægteskabs indgåelse sker den første dag i en kvartalsmåned, har der på grund af bestemmelsen i kommuneskatteovens § 5, stk. 1, 2. punktum, været nogen tvivl om, hvilken kommune der skal have skatten, og man har i praksis været inde på at tillægge det betydning, om ægteskabets indgåelse den pågældende dag var sket forinden eller efter tilflytningen, i hvilket sidste tilfælde skatten skulle tilfalde tilflytningskommunen. For at afskære yderligere tvivl foreslås nu indført den almindelige regel, at skatten tilfalder fraflytningskommunen, når såvel flytning som ægteskab er sket den 1. ste i en kvartalsmåned, idet kun flytning senest dagen før ægteskabet vil kunne begrunde skattepligt til tilflytningskommunen; det siges endvidere nu direkte i den nye formulering af bestemmelsen, at tilflytningskommunen får skatten for resten af skatteåret, når kvinden — eventuelt under medregning af en tid som gift — opnår 3 måneders ophold dér, og ægteskabet er indgået i det efter tilflytningen følgende kvartal.

Til pkt. 4 og 5.

I forbindelse med gennemførelse af lov nr. 65 af 9. marts 1959 om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v. blev der ved § 15 i lov nr. 66 af 9. marts 1959 om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen m. v. foretaget en forhøjelse af de i kommuneskatteovens § 19, stk. 1, nr. 1) og 2), omhandlede indtægtsgrænser. Ved det oprindeligt af indenrigsministeren fremsatte lovforslag var erhvervsskatten foreslået helt ophævet. Under forslagetets behandling i det af folketinget nedsatte udvalg stillede indenrigsministeren for at imødegå en udvikling, hvorefter skatteydere med større erhvervsindtægter af skattemæssige grunde flytter til kommuner uden for afløsningsområderne, ændringsforslag om opretholdelse af erhvervsskatten uden for disse områder, idet de i lovens § 19, stk. 1, nr. 1) og 2), indeholdte indtægtsgrænser for påligning af erhvervsskat dog samtidig blev væsentlig forhøjet. Medens erhvervsindtægter under 4 000 kr. årlig hidtil ikke kunne pålignes erhvervsskat, blev erhvervsindtægter på under 10 000 kr. fra og med skatteåret 1959-60 fritaget for erhvervsskat, og medens det hidtil var en betingelse for erhvervsskattepligt, at den pågældende var ansat til indkomstskat til staten af et beløb, der oversteg indtægtsgrænsen for nydende medlemsskab af en statsanerkendt sygekasse, blev det fra og med skatteåret 1959-60 en betingelse, at den statsskattepligtige indkomst udgjorde mindst 20 000 kr. Under de da herskende indkomstforhold medførte de nævnte grænser, at erhvervsskat kun kunne pålignes et fåtal af skatteydere. Forhøjelsen af indtægtsgrænserne i forbindelse med afløsningen af erhvervsskatten i 9 byområder betød således en nedsættelse af antallet af erhvervsskatteansættelser fra ca. 31 000 til ca. 2 000 og af den udskrevne erhvervsskat fra ca. 24 mill. kr. til ca. 3,6 mill. kr.

Siden skatteåret 1959-60 er der sket en meget betydelig stigning i skatteydernes indkomst. Fra skatteåret 1959-60 til og med skatteåret 1961-62 er de gennemsnitlige skattepligtige indkomster steget med knapt 15 pct. Fra skatteåret 1961-62 til skatteåret 1962-63 kan der forventes en yderligere betydelig stigning i den gennemsnitlige skattepligtige indkomst. Stigningen kan anslås til ca. 10 pct., d. v. s. at den samlede stigning i de gennemsnitlige skattepligtige indkomster fra skatteåret 1959-60 til skatteåret 1962-63 kan anslås til ca. 25 pct. Allerede i skatteårene 1960-61 og 1961-62 er der påny sket en vis udvidelse af kredsen af erhvervsskattepligtige skatteydere. Fra skatteåret 1959-60 til skatteåret 1960-61 er antallet af erhvervsskatteydere således steget fra ca. 2 000 til ca. 2 500 og det

udskrevne beløb fra ca. 3,6 mill. kr. til ca. 4,3 mill. kr. Dersom indtægtsgrensene ikke forhøjes, kan denne udvikling forventes fortsat med forøget styrke i skatteåret 1962-63 og følgende skatteår.

På grund af de ulemper, der er forbundet med erhvervsskatten, jfr. nærmere bemærkningerne til forslaget til loven af 9. marts 1959 om erhvervsskattens afløsning, bør denne skat begrænses mest muligt. Når erhvervsskatten endnu ikke er helt ophævet, hænger det som anført sammen med ønsket om at imødegå en udvikling, hvorved større skatteydere af skattemæssige grunde flytter fra afløsningsområderne eller andre byområder til kommuner med en lav beskatning. Dersom man ikke forhøjer indtægtsgrensene for erhvervsskatten, vil erhvervsskat blive opkrævet i videre omfang, end dette formål kræver, med de deraf følgende ulemper for et stadigt stigende antal skatteydere.

Da det næppe vil være hensigtsmæssigt helt at ophæve erhvervsskatten, forinden der er gennemført andre foranstaltninger til at imødegå de nævnte uheldige virkninger af forskellene i kommunernes beskatning, og forinden der er gennemført en mere varig ordning af forholdene mellem kommunerne i afløsningsområderne, jfr. bemærkningerne til det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af

lov om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v., er der her alene stillet forslag om forhøjelse af indtægtsgrensene for erhvervsskattepligt. Grænserne foreslås forhøjet med samme procent som den anslåede stigning i den gennemsnitlige skattepligtige indkomst fra skatteåret 1959-60 til 1962-63, d. v. s. med 25 pct. fra 10 000 kr. til 12 500 kr. i indtægt fra erhvervskommunen og fra 20 000 kr. til 25 000 kr. i samlet skattepligtig indkomst.

Til pkt. 10 og 11.

Ved disse ændringer, der alene er af redaktionel karakter, tilsigtes det at klargøre, at den måned, hvori udpantning kan påbegyndes, er den måned, der følger efter forfaldsmåned, uanset om den sidste rettidige betalingsdag måtte være fastsat til en af de første dage i den følgende måned. Et skattebeløb, der forfalder til betaling i juli måned med sidste rettidige betalingsdag den 1. august, kan således søges inddrevet ved udpantning, såfremt det ikke betales inden den 3. august. Ved den foreslåede formulering bringes kommuneskatteovens bestemmelser om udpantningens begyndelse i overensstemmelse med formuleringen af den tilsvarende bestemmelse i statskattelovens § 38, stk. 2.